

SAI PREMA VAHINI

INTERNATIONALE NIEUWSBRIEF GKS GROEP

Geïnitieerd door Sri Gopala Krishna Baba

Adres: No. 1265, 1st 'E' Main Road 8th 'B' Cross 2nd Phase
Girinagar Bangalore - 560 085 India

Website: www.saigopal.org

Correspondentie adres: Hannie Schaftstraat 85, 1727 LN Alkmaar, Nederland

e-mail: saiprem@wanadoo.nl

Nr. 2 – November 2002

OM

**Sri Satchidananda Sadguru Sainathaya Namaha
Sri Sai Gopala Krishna Babaya Namaha**

Door de heer Devudu Sadshivu

Deze bijdrage aan 'Sai Prema Vahini' is geschreven op dringend verzoek van onze geliefde, gerespecteerde en geëerde Sri Sai Gopala Krishna Baba. Het verzoek kwam tot me op een unieke manier die ik graag met jullie wil delen. Na een typerende en opwindende ervaring op 24 juli 2002, Guru Poornima in de tempel te Girinagar, was ik teruggekeerd naar Hyderabad met de zegeningen van Sri Sai Gopala Krishna Baba en een exemplaar van de eerste uitgave van Sai Prema Vahini, welke verspreid werd vanuit de Amrita Hastha (de hand der onsterfelijkheid) van onze Gopala Baba.

Op 29 juli 2002, was ik verdiept in Sai Prema Vahini, toen er plotseling een gedachte door mij heen schoot. Ik zou mijn zeer speciale ervaring van 24 juli 2002 die ik aan de voeten van onze Gopala Baba had, moeten delen met al de lezers van Sai Prema Vahini omdat deze echt buitengewoon was. Op dat moment was het echter een voorbijgaande gedachte en ik besteedde er niet veel

Ik stond versteld van deze boodschap....

aandacht aan. Maar op 30 juli amper 24 uur later, ongeveer tien uur in de avond, kreeg ik een telefoontje van Hrishikesh uit Bangalore, die mij vertelde dat Gopala Baba wenste dat ik een stukje zou schrijven voor Sai Prema Vahini, voor de 6 november uitgave wat de geboortedag is van onze Gopala Baba. Ik stond versteld van deze boodschap. De ingeving die Hij de vorige avond in mijn denken had gecreëerd, keerde om in zijn wens wat voor mij als een bevel is. Het is zijn overvloedige liefde en genegenheid die mij deze kans geven om Hem te dienen.

Maar wat moest ik schrijven? Weer liet ik de keus bij Hem die mij opdroeg de pen te vatten en te schrijven. Dit is Zijn gedachte, Zijn onderwerp en Zijn geest die dit schrijft. Hij dicteert mijn denken en leidt mijn hand om te schrijven. Ik ben een instrument die de pen vasthoudt.

In een tijdschrift las ik een tijdje terug het volgende verhaal: Sri Krishna was ziek. Zijn pure, vertederende lichaam brandde van de koorts. De koorts bleef stijgen en geen enkel medicijn of tovermiddel had enig effect. Moeder Yashoda, maakte zich ernstige zorgen en zei tegen Krishna, "Shyama, mijn lieverd! Wij hebben alles geprobeerd wat binnen onze macht lag, maar je koorts blijft maar stijgen. Jij, mijn kind, bent de Heer van de drie werelden. Wil je mij niet vertellen wat het is dat je weer kan genezen?"

Sri Krishna glimlachte en zei, "Mam, er is maar een ding dat mij kan genezen". "Wat is dat dan mijn kind? Vertel het me zodat ik het zonder uitstel kan halen." En Sri Krishna zei, "Moeder, breng me het stof van de voeten van iemand die heel erg veel van mij houdt, wrijf het op mijn voorhoofd en ik zal beter worden. "Maar dat is

gemakkelijk!" zei Yashoda, "De hele stad is vol van gopis en gopas (herderinnetjes en herders) die meer van jou houden dan van het leven zelf, ik zal snel brengen wat je nodig hebt."

Yashoda gaat naar buiten. Ze gaat het huis binnen van een gopi die Shyama bemint met een diepe spirituele liefde. De gopi is blij om Yashoda te zien. "Welkom, Moeder!" zegt ze "Vertel me, is er iets wat ik voor u kan doen?" Yashoda legt de situatie uit en vraagt om het stof van haar voeten. De gopi trekt bleek weg terwijl ze luistert naar dit vreemde verzoek. "Moeder!" zegt ze, "je weet heel goed dat er niets in de wereld is dat ik niet aan mijn geliefde Shyama zou willen geven. Ik zou zelfs ter wille van hem met liefde mijn leven geven. Maar dit kan ik nooit doen, want in de geschriften staat dat een toegewijde naar de hel gaat als het stof van zijn voeten het voorhoofd van de heer aanraakt. Dit kan ik echt nooit doen moeder!"

Yashoda gaat van huis tot huis. Ze ontmoet gopi's en gopa's allen beminnen de Heer. Allen vertellen haar dat als Krishna hun hoofden wil, zij dat graag met hun eigen handen zouden scheiden van hun lichaam en aan zijn voeten plaatsen. Maar nimmer zouden zij een zonde begaan die gestraft wordt met de hel. Yashoda ontmoet uiteindelijk Radha. Ook aan haar stelt ze de vraag en Radha antwoordt, "Moeder! Alles wat ik heb hoort Shyama toe, neem dat wat u wilt, het stof van mijn voeten of de kroon van mijn hoofd. Alles, alles is gewijd aan de Heer!"

Verbaasd zegt Yashoda, "Maar, Radha, weet je wat dat betekent? Eenieder die het stof van zijn voeten aan de Heer geeft wordt naar de hel gesleept." Yashoda begrijpt nu dat Krishna's koorts slechts een spel (Leela) van Hem was en na die dag vroeg niemand zich nog af waarom Radha de Heer zo dierbaar was.

Eenieder die het stof van zijn voeten aan de Heer geeft wordt naar de hel gesleept.

Als iemand zo'n liefde voor Hem ontwikkelt dan wordt hij Hem. Maar die liefde zou als een obsessie moeten worden, het verlangen intens. En hoe kan dat zo worden?

Lees het volgende verhaal: Eens benaderde een Bhaktha (toegewijde) Sri Ramakrishna Paramahansa en vroeg hem hoe iemand zich ten opzichte van God moest voelen om Hem te krijgen. Sri Ramakrishna vertelde hem een verhaal: Een shishya (leerling) ging naar zijn Goeroe en vroeg hem hoe intens iemands liefde voor God zou moeten zijn om Hem te verkrijgen. De Goeroe nam de shishya mee naar het water en toen ze in het water stonden nam hij zijn hoofd en duwde hem kopje onder, ondanks het gespartel van de shishya lukte het hem niet om zijn hoofd te bevrijden uit de greep van de Goeroe. Na enige tijd tilde de Goeroe zijn hoofd uit het water en vroeg aan de Shishya hoe hij zich had gevoeld met zijn hoofd onder water. De Shishya antwoordde, "Ik vocht om lucht te krijgen. Ik had geen andere gedachte behalve die om boven te komen en lucht te kunnen happen." Toen zei de Goeroe, "Dat is hoe je liefde voor God zou moeten zijn. Alleen wanneer je zo'n intens verlangen en liefde voor Hem ontwikkelt, met geen andere gedachten dan alleen de gedachte aan Hem, dan en dan alleen zal Hij de jouwe zijn."

Maar kan iemand zo'n liefde ontwikkelen? Ja, dat kan, maar alleen met de genade en de zegen van een Goeroe en constante oefening. Er kan dan geen ruimte meer zijn voor welke andere gedachte dan ook, behalve de gedachte aan Hem. Dit moet je onophoudelijk oefenen. Sri Krishna benadrukt dit punt twee keer in de Bhagavad Gita (9 - 34 en 18 - 65). Alleen dan, wanneer zo'n liefde iedereen overspoelt, wordt het universele liefde. Maar om zo'n liefde te ontwikkelen moet je aan de wortel beginnen, bij jezelf. Liefde voor alles en iedereen in de wereld- Chetana en Achetana (bewust en onbewust), Chara en Achara (beweeglijk en onbeweeglijk).

Maar kan iemand zo'n liefde ontwikkelen? Ja, dat kan, maar alleen met de genade en de zegen van een Goeroe en constante oefening.

Dit is de boodschap die verspreid werd en wordt door alle heiligen en mahatma's uit het verleden en het heden, zoals Kabir, Chaitanyadeva, Mira, Shirdi Sai Baba, Sathya Sai Baba en ook door alle geschriften en alle godsdiensten. In ons gewone leven horen of lezen we over vele mensen, gewone en buitengewone, die zelfs hun koppigste vijanden voor zich wonnen door hun zuivere liefde. Kan er ruimte voor haat zijn met zo'n universele liefde om ons heen? Deze soort van liefde wordt nu verspreid door onze geliefde Sai Gopala Krishna Baba, vanuit zijn verblijf van liefde in Girinagar, Bangalore. Het heeft liefdeswortels overal verspreid, zelfs in het buitenland.

Mijn eigen ervaring zal hier niet misstaan. Ik had gehoord van een jonge man die alles had opgeofferd en opgegeven om een Shirdi Sai tempel te bouwen in Girinagar, Bangalore. Omdat ik iemand ben die in Shirdi Sai Baba gelooft, was ik gemotiveerd om ook deze Shirdi Sai Baba tempel te bezoeken. Dus bracht ik mijn eerste bezoek aan

de tempel, maar tijdens dit bezoek was onze Gopala Baba daar niet aanwezig. Dat is nog niet zo lang geleden. Gedurende mijn tweede bezoek gebeurde het; ik zag een man in de tempel toen ik daar binnen ging en stond als betoverd toen ik hem zag. Hij trok me aan als een magneet, zijn meevoelende, betoverende, alles overwinnende glimlach, zijn welwillende maar gebiedende blik, zijn zachte kalmerende stem waarin eenvoudig niets anders dan liefde, liefde en liefde de overhand heeft en dit alles in de rustige, warme, liefdevolle sfeer van een tempel. Op dat moment besloot ik dat ik geen enkele kans zou laten liggen om in Zijn aanwezigheid te zijn. En elke keer dat ik Hem ontmoette had ik hetzelfde gevoel.

Hij heeft me letterlijk gevangen in zijn liefde en ik heb geen enkele aandrang om mij uit dit 'Liefdesnet' te bevrijden. Ik ben er van overtuigd dat dit het gevoel is van eenieder die Hem ontmoet heeft. Hij is echt een 'PREMA VAHINI', overal liefde verspreidend.

Kom allemaal! Laat ons in deze PREMA VAHINI opgaan, er van drinken zoveel we kunnen en zijn boodschap van Liefde uitdragen naar iedereen, waar we ook zijn en waar we ook naar toe gaan. Ik besluit deze paar regels met een gezegde uit de Upanishads:

"Moge Hij ons beiden beschermen, moge Hij ons beiden
koesteren,
moge wij beiden met grote kracht samenwerken,
moge onze studies grondig en vol resultaat zijn,
moge wij elkaar nimmer haten."
Om Shantihi Sahntihi Shantihi

**Sri Satchidananda Sadguru Sainathaya Namaha.
Sri Sai Gopala Krishna Babaya Namaha.
Sri Sainatha Prasada Siddhirastu.**

Lieve vrienden,

Door Bas & Dineke Koot

Het is 3 jaar geleden dat wij voor het eerst van Swami Gopala Krishna Baba hoorden en we waren heel leergierig. Gelukkig mochten we vorig jaar meedenken en meewerken in de werkgroep die Swami's komst naar Nederland voorbereide en we waren volledig verkocht. Wat een liefde en moois groeide er bij iedereen die daarbij aanwezig was. Dit jaar mocht ik (Dineke) in januari naar India en kon Swami van dichtbij in Zijn eigen tempel zien. Het vertrouwen dat Hij overal voor zorgt groeide met de dag. In juli mocht ik weer naar India en beleefde het nog intenser. Swami liet me zien dat Hij corrigeerde wat niet goed was. In eerste instantie dacht ik steeds aan mijn strenge katholieke opvoeding met hel en vagevuur en kreeg angst in mijn hart, maar dat verdween en nu voel ik alleen maar de liefde die Hij geeft. God is nu heel dichtbij en dat geeft me een veilig gevoel.

Beide keren, zowel in januari als in juli, was mijn man (Bas) thuis. We belden elkaar 2 x per dag, op die manier misten we elkaar niet zo erg. Vóór mijn vertrek hadden we 2 schriftjes gekocht, een voor elk van ons en schreven hierin per dag wat we voelden en meemaakten, hij in Holland en ik in India. Vaak schreef ik in de Tempel bij Swami. Later, thuis bij het teruglezen kwamen veel van onze gedachten en gevoelens met elkaar overeen. Bij thuiskomst had ik veel vraagtekens en soms verwarring, maar bij Kannaiah en de GKS-familie kon ik alles kwijt en nu, zeker na de week van het Symposium, een week van saamhorigheid en

liefde, voel ik me uitzonderlijk gelukkig en dat komt door Swami.

Hij is er de hele week bij geweest. Hij liep door de zaal, Hij was er met het eten koken en opeten, in de gestalte van uncle Ram en zijn vrouw Bharathi, P.K. uncle, Bob LeVine en Sitama, Humza en Pastoor Bertus.

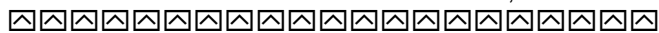
God is nu heel dichtbij en dat geeft me een veilig gevoel.

Graag wil ik nu het woord geven aan mijn man zodat hij kan vertellen hoe hij het heeft beleefd.

Mijn ervaringen, toen Dineke in januari in India was, zijn heel mooi geweest en vaak dubbel, met een been in India en het andere in Holland. Ik voelde mij soms in India en had het gevoel dat ik met Dineke op weg was naar Puttapparthi. Het gevoel was zó sterk dat ik het voor me zag, ook al ben ik er nog nooit geweest. Zo maakte ik ook mee dat ik sterk voelde dat Dineke naast me was.

Toen Dineke de 2^e keer naar India ging (op aandringen van mij), beleefde ik alles nog krachtiger en intenser. In deze periode heb ik veel gelezen over Baba en droomde weg naar India bij het luisteren van bhajans. Dat waren mooie momenten. Maar het mooiste moment was toen ik zo bij de bhajans wegdroomde en ik opeens heel sterk de geur van jasmijn rook, zo sterk dat het zelfs prikkelde. Vlak daarna voelde ik een zachte bries langs mijn gezicht gaan. Ik keek om me heen maar er stond geen zuchtje wind en er stonden geen bloemen met een geur van jasmijn. Het was zo ontroerend mooi en ik voelde me erg gelukkig. Baba was dicht bij mij en Swami was bij Dineke.

Liefs van Bas en Dineke Koot uit Heemskerk, Holland

DOEL VAN MIJN LEVEN

Door Gourang Hoskote

Het enkele feit bij Gopala Baba en de broers en zusters van de GKS familie te zijn maakt het niet begrijpen van het 'Doel in het Leven' tot een teleurstelling. Het moment dat we het belang en het unieke van dit leven en de ervaringen, opgedaan in elk van onze levens, inzien wordt duidelijk wat de reden is van ons bestaan. Het doel in mijn leven veranderde en verbeterde in elke fase. Als ik terugkijk naar mijn verleden begrijp ik nu dat zelfs de 'slechte momenten' goed waren en een deel van de prachtige reis op weg naar perfectie.

Laat ik om te beginnen in het kort vertellen over de beelden die een terugblik op mijn leven tonen. Er was een gat van 13 jaar tussen mijn oudere broer en mij. Ik werd geboren toen mijn moeder 40 jaar oud was dus zij had weinig mogelijkheden om zich veel met mij bezig te houden. Mijn oudste broer en ik zijn korter bij elkaar geweest dan mijn schoonouders en ik. Mijn ouders overleden toen ik 24/25 jaar was, dus tot dan ben ik grotendeels alleen geweest. Mijn huwelijk werd bepaald en het meisje werd door mijn beste vriend goedgekeurd als de ideale partner. Swami zei dat Hij 'de vrouw' voor me had en ik neem aan dat dit zeker waar is omdat alles wat er met ons gebeurde ons heeft gedreven naar de top van spiritualiteit en geluk. Ik heb ook geen enkele reden tot klagen.

Aan het eind van de lagere schooltijd is het gebruikelijk dat iedereen een besluit neemt over wat te gaan doen en het zogenoemde doel in het leven. Mijn doel was om intern aan Baba's school te gaan studeren. Swami (Bhagawan Baba) was naar Bombay gekomen en mijn vader vroeg Hem nerveus of ik op Zijn school geplaatst kon worden. Op een

wonderlijke manier zei Swami: "Meld hem alsjeblieft aan, doe hem alsjeblieft op de school". Ik had nog geen andere scholen geprobeerd dus als ik niet toegelaten zou worden zou ik zeker een jaar gemist hebben. Ik werd toegelaten en daar werd het 'doel in het leven' fysiek dicht bij Swami te zijn. Dat gebeurde niet erg vaak maar de meeste keren zag ik Hem in dromen. Ik was daar 5 jaar en leerde er veel van mijn goede waarden in het leven.

Na de schooltijd werd het doel financiële en sociale zekerheden opbouwen in mijn leven. Er was daarbij grote strijd over de normen en waarden en omdat het gemakkelijker was zette ik de op school geleerde waarden aan de kant. Door Zijn genade groeiden mijn financiële en sociale zekerheden gestaag en lange tijd leek het doel in mijn leven niet te veranderen. Op dat moment kwam Gopala Krishna in mijn leven en Hij herinnerde mij liefdevol aan mijn verleden. Hij zei dat ik niets moest doen wat Swami niet wil. Hij wiste alle verkeerde waarden en bevestigde de goede. Veel van mijn slechte gewoonten stopten en ik werd als het ware opnieuw geboren. Ik realiseerde me dat ik de kans, welke Swami me had gegeven in het verleden, onbenut had gelaten en dat me dat niet nog een keer moest gebeuren. Dit was een tweede kans en ik was vastbesloten hier het beste van te maken. Gopala Krishna vroeg me op een dag: "Wat wil je?" Ik kon geen woord uitbrengen, enkel tranen van vreugde en gelukzaligheid stroomden. Hij zei tegen mijn vrouw: "Kijk, de oorspronkelijke Gourang." Het was thuiskomen bij mijn 'Moeder' en ik wilde niet van Haar zijde wijken. Het doel was veranderd, nu was mijn 'doel in het leven' bij mijn Moeder zijn, constant en zonder voorbehoud.

Een incident vond plaats kort voor de 75^e verjaardag van Sai Baba. We waren teruggekeerd van Bangalore en ik hervatte mijn werk als gebruikelijk. Dit is een incident dat ik niet eerder aan iemand heb onthuld omdat het nogal persoonlijk is en netelig om te vertellen. Niettemin zal ik dit nu delen met mijn broers en zusters zodat zij er hun voordeel mee kunnen doen. Ik had de smerige gewoonte om de krant te lezen op het toilet. Ik dacht altijd dat ik anderen vóór wilde zijn in het vergaren van kennis van de effectenhandel en wilde geen kostbare momenten in de ochtend verloren laten gaan. Plotseling realiseerde ik me dat ik al geruime tijd op het toilet zat en vergeten had de deur op slot te doen en dat alles omdat ik zo op was gegaan in mijn dierbare krantje. Het werd me duidelijk dat als ik alles kon vergeten in dit streven, dat ik me hierin zelfs niet bewust kon zijn van de staat van mijn lichaam. hoe zou het dan zijn als hetzelfde gebeurde in mijn streven naar GOD?

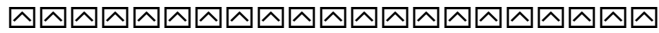
Als ik mij zo kan verliezen in dit onbenullige streven kan ik

Als ik mij zo kan verliezen in dit onbenullige streven kan ik zeker hetzelfde bereiken in mijn streven naar GOD.

zeker hetzelfde bereiken in mijn streven naar GOD. Als ik dit met dezelfde intentie doe dan is Gods genade zó makkelijk bereikbaar. Ik sloot zachtjes de deur en bad tot Swami: "Swami, zal dit leven ook een verspilling zijn?" Tegen elke prijs wilde ik voorkomen dat dit leven een verspilling zou worden. Van het ene op het andere moment was het doel in mijn leven veranderd. Het doel werd 'dit leven niet verknoeien'. Ik kan niet zeggen wat het doel tot op dat moment was omdat ik eerlijk gezegd niet wist wat ik daarmee kon bereiken. Dus stelde ik Swami een inleidende vraag: "Swami, wat is mijn status en wat is het dat bereikt moet worden?" en het antwoord kreeg ik diezelfde dag. Kannaiah, een van onze broeders uit Holland, was naar het

huis van Pamkajbhai gekomen en wij kwamen ook om hem te ontmoeten. Dokter Kutar, een van onze oudere broeders die ons regelmatig helpt, ontmoette mijn vrouw daar. Ik kende hem niet persoonlijk en was dus hooglijk verbaasd dat hij mijn vrouw vertelde: "Zeg Gourang dat hij heel dicht bij realisatie is". Vanaf dat moment werd deze mededeling het doel. Dat was de donderslag, en de energie van die bliksemstraal drijft me nog steeds over het juiste pad. Swamiji stuurde mij onmiddellijk een persoonlijke brief waarin stond dat als ik hem wilde bereiken, ik Liefde moet geven aan ieder om mij heen, waar ik ook ga of sta. Dat gaf een nieuwe betekenis en richting. Met de hulp van mijn broeders en zusters begon ik de Everest te beklimmen – de prestatie van het menselijke 'doel in het leven'.

De poging MIJN doel in het leven te bereiken gaat voort.....

Groot ego, klein ego.....

Door Anton Zwaga

Voor ik iets kan zeggen of schrijven over ego zal ik er eerst achter moeten komen wat ego is. Ego is een wezenlijk onderdeel van de mens op het moment dat hij geboren wordt. Het is even reëel in deze mini-mens aanwezig als karakter, kwaliteiten, goede en vervelende eigenschappen en, hoewel niet voor iedereen overtuigend, een ziel. Voor zover ik weet komt het fenomeen ego alleen bij menselijke vormen voor en bijvoorbeeld niet bij dieren of planten. Ontkennen dat iemand ego heeft is net zo onzinnig als het ontkennen dat hij of zij karakter, kwaliteiten of eigenschappen heeft. Wat zal het nut zijn van ego voor de mens? Voor velen is de waarde van karakter, kwaliteiten of eigenschappen duidelijker dan de waarde van ego.

Primair zal een baby niet zo snel met het ego naar voren komen. Het is voor het kind voorlopig voldoende om luidkeels aandacht te trekken van moeder, of willekeurig wie dan ook, als het honger heeft of zich onprettig voelt en aandacht (liefde) eist. Het middel ego is nog niet nodig of uitgeprobeerd. Naarmate het prille leven vordert zal het kind ondernemend gaan worden en uitproberen wat er allemaal mogelijk is. Al dan niet bewust zal de ouder hier de basis gaan leggen voor het gebruiken van het ego door het kind. Als het kind iets grappigs of iets 'nieuws' doet zal dat met enthousiasme door de ouder worden ontvangen en het kind worden beloond met een lach of aanmoedigende woordjes. Het belonen van dit goede gedrag zal herhaling daarvan bevorderen zonder nog veel besef van goed of slecht. Voor de kleine mens voelt het gewoon prettig.

Indien de lezer van Sai Prema Vahini op enige wijze -persoonlijk of schriftelijk- de behoefte voelt om te reageren willen wij u daartoe van harte uitnodigen. Het doel van de nieuwsbrief is te komen tot een dialoog met God en dus met zichzelf en anderen.

Vóórdat het kind de leeftijd bereikt heeft dat het fenomeen ego aan hem uitgelegd zou kunnen worden is het hem allang duidelijk dat hij met bepaald gedrag aandacht krijgt. En daar wordt de kern duidelijk waar het ego voor wordt gebruikt: aandacht vragen met gedrag of uitstraling dat afwijkt van de middenmoot. Bij voorkeur; beter, mooier, groter of interessanter. Vaak is het zelfs zo dat het voor kinderen (of volwassenen) niet veel uitmaakt of het resultaat positieve of negatieve aandacht is. Angst om te verdwijnen in de 'grijze achtergrond' is groter dan de eventuele nadelen van het voorgaande. Het ego gebruiken

wordt dus vanaf het prille begin bevorderd in de opvoeding. Dit op een rijtje gezet doet de vraag rijzen: wat is er zo verkeerd aan ego? Het is een volkomen natuurlijk en immer aanwezig element in de mens!

Super-ego

Het antwoord op het voorgaande moet zijn: overdrijving. Echter, wat is overdreven? Weinig mensen zullen het een filmacteur kwalijk nemen dat hij ietwat extreem naar voren komt met z'n ego. Dat hoort en past bij zijn professie. Zo ook voor politici en andere lieden die van deze ego-exploitatie en alle daaruit voortvloeiende voordelen dankbaar gebruik maken. In deze communicatiemaatschappij vinden we legio voorbeelden, luister maar de radio, kijk maar in de krant, naar de televisie, films en op Internet. Weinigen vinden het vreemd dat men zich op die manier profileert, zelfs niet als iedereen weet dat het een schijnvertoning is. Diezelfde communicatiemiddelen laten ons ook duidelijk zien dat dit door het ego gecreëerde beeld niet meer is dan een luchtballon, een schijnwerkelijkheid die van het ene op het andere moment helemaal niets van werkelijke waarde blijkt te bevatten. Het belangrijkste doel lijkt te zijn; aandacht trekken en daar financiële en/of ander voordelen zoals status en aanzien mee te behalen.

Sub-ego

Het subtiel of sub-ego is feitelijk een min of meer verborgen vorm van ego. Kijk eens hoe goed of vrijgevig ik ben voor mijn medemens. Kijk eens hoe spiritueel ik ben, hoe devoot en nederig. Kijk eens hoe fraai ik kan vertellen en schrijven over wat ik allemaal weet. Natuurlijk is er absoluut niets mis met delen, spiritualiteit, devotie of kennis uitwisselen en daarmee naar buiten te treden. De valkuil ontstaat als de intentie er is om het ego te strelen en te stimuleren waardoor je beter, interessanter en groter lijkt dan een ander. Hier is het vaak al genoeg om te zeggen dat iemand goed of belangrijk is om het ego op te blazen en de controle over te laten nemen. Het sub-ego wordt dan eveneens gebruikt enkel om aandacht te trekken met afwijkend gedrag. Het kan voor korte of langere tijd dienen als vervanger voor zaken of gevoelens waarin men zich tekort gedaan acht. Als ingezien wordt dat deze vervanger niets van werkelijke (spirituele) waarde toevoegt wordt een harde en pijnlijke les zichtbaar.

Ik waag me er niet aan om over het super- of sub-ego een oordeel te geven in termen van goed of slecht. De ervaring leert echter dat exploiteren van het ego voor mensen een struikelblok is of wordt bij wat zij werkelijk zouden willen bereiken. Zeker als de ballon knapt en er niets van die schijnwerkelijkheid overblijft, rest slechts teleurstelling. Extreme vormen van ego laten voor anderen juist zien hoe fnuikend het ego met ze op de loop kan gaan. Een spirituele Meester of Goeroe geeft het voorbeeld dat het ego niet naar de voorgrond dient te komen. Het is en blijft aanwezig in de mens maar zal naar de achtergrond verdwijnen als iemand mensen helpt uit onvoorwaardelijke liefde en compassie. Als hij vanuit zijn ziel spiritueel is, devoot en nederig naar de Schepper vanuit zijn diepste wezen en overtuiging, zonder daar voorwaarden, pretenties of schijnvertoning aan te verbinden. Naar het voorbeeld van de Meester dienen we in de GKS familie te laten zien waar we voor staan door praktische toepassing van de gegeven normen en waarden. Het doorprikken van de ego-luchtballon is daarbij zeer gewenst.

Jai Sai Ram.

Het verhaal van het 'Witte Paard' - Shwetashva

Hoofdstuk 1: Doelloos leven en je bewust zijn van keuzes.

“**Het leven is een kans, grijp die**”, is een heel belangrijke bewering die sommige mensen uitspreken en herhalen. Weinigen hebben zich afgevraagd waarom dat zo is. Het leven bestond altijd al en het zal hierna blijven bestaan, waarom zou het dan gezien moeten worden als **'een kans'** en waarom zou iemand die moeten grijpen.

Als we er verder over nadenken wordt het menselijk leven zo gezien omdat **een kans** gezien wordt als 'bewijs van keuze'. Het biedt een mens de mogelijkheid van de keuze en de mens wordt geacht te kiezen of te beslissen. Besluitvaardigheid is een gemak voortkomend uit het intellect en alleen mensen hebben deze geweldige mogelijkheid om te kiezen en te beslissen. Daarom wordt een mens een intelligent wezen genoemd. **Wat zijn de keuzes?** kan iemand zich afvragen. Ik zal wat later op die vraag ingaan.

Als je iemand zou vragen wat hij wil in het leven, zal hij naar alle waarschijnlijkheid antwoorden met 'geluk' of 'tevredenheid'. Het doel van het leven zou kunnen variëren van; rijker zijn dan je buurman, je vriend, je broer of je ideaal van tot er het mooiste uit zien, of de meest geliefde persoon te zijn binnen je familie, je vrienden-kring, etc.. Met andere woorden we kijken ernaar uit iets te bereiken wat we nu nog niet hebben. We denken dat we tevreden zullen zijn wanneer dit doel, waarnaar we zo verlangen, wordt bereikt. Maar nauwelijks hebben we gekregen wat we willen, of we stellen ons alweer een nieuw doel om tevredenheid en geluk te bereiken. We realiseren ons beperkt dat hetgeen we zoeken het onderliggende gevoel van 'tevredenheid' en 'geluk' is. Er is ideaal gezien niets mis met dit gevoel, maar als men het recht heeft om zich gelukkig te voelen en verheugd over het bereiken van doelen, dan moet men ook bereid zijn om de tegenslagen van het leven het hoofd te bieden. Dit zijn fases van het leven die we liever niet noemen in ons verhaal. Ze doen pijn en maken ons moedeloos. Evenwel, er is een manier om je altijd goed te voelen en ik weet zeker dat iedereen opspringt bij de gedachte een paar tips te krijgen om je altijd zo te voelen.

Ben je het niet zat om je mismoedig en droevig te voelen?

Ben je het niet zat om je mismoedig en droevig te voelen? Dus de 'keuze' die we eerder zijn gevraagd te maken is tussen: altijd gelukkig zijn of je afwisselend gelukkig en bedroefd voelen. Dit is de keuze die het intellect van de mens wordt verondersteld te maken. Dit houdt in dat men niet moet denken dat men in staat is om situaties in het leven te veranderen, omdat deze het resultaat zijn van eerdere activiteiten. Maar men kan zeker de mogelijkheid verwerven om 'absoluut Gelukkig en Teverden' te zijn, onder alle omstandigheden en in alle situaties. Deze toestand wordt 'Samadhi' of 'Sama' genoemd wat 'gelijkmatig' betekent en 'Dhee' wat 'geest' of 'een gemoedstoestand van geestelijk evenwicht of beheersing' betekent.

Gelukkig zijn is een gemoedstoestand en ieder mens heeft het recept voor 'zijn' geluk. Wat geluk voor jou is, hoeft het niet voor een ander te zijn. Wij verwachten dat al onze wensen zullen uitkomen, want als het winst oplevert zijn we gelukkig en dit drukt onze Liefde uit voor iets of iemand. Een huiseigenaar verwacht een stijging van waarde van zijn bezit, zodat hij ervoor kan zorgen dat zijn gezin in geluk

leeft omdat hij van ze houdt. Zelfs een egoïstisch mens verwacht iets voor zichzelf omdat hij van zichzelf houdt. De liefde van de moeder voor haar kinderen wordt 'vatsalya' genoemd en wordt tot uiting gebracht omdat het 'haar' kinderen zijn enz. Dus men onderneemt activiteiten vanuit een bepaalde verwachting en uit liefde voor iets. Zo zijn alle activiteiten uitdrukkingen van liefde en zijn ze denkbeeldig verbonden aan bepaalde verwachtingen. Wij 'wensen' zelfs te ademen omdat wij van onszelf houden en verwachten te leven. Dus verwachtingen zijn ook nodig voor de omschrijving van de hoeveelheid geluk in ons leven. Hieruit vloeit voort dat hoe minder men verwacht, hoe kleiner de kans is om teleurgesteld te worden. Dit is geen filosofie, dit is gewoon de waarheid. Iemand moet al enige tijd geleefd hebben om deze basisregels te begrijpen.

Ik was ook iemand die agressief nieuwe 'gelukkig makende' doelen nastreefde en na elke triomf kwam het verlangen het volgende te bereiken. Ik was zoals het wilde Witte Paard - 'Shwetashva' die aanwijzingen noch leiding had gehad en zich doelloos door het leven bewoog op zoek naar groenere weiden. Wanneer de weide waarop ik graasde opgedroogd was, vluchtte ik naar de volgende. De angst dat er geen eten zou zijn, was voortdurend in mijn hoofd. In plaats van te genieten van het moment zelf, maakte ik mij voortdurend zorgen over de volgende maaltijd. Terwijl ik zo graasde ontmoette ik mijn meester, mijn Goeroe. Hij probeerde mij te kalmeren en leiding te geven, maar ik was altijd op de loop. Om eerlijk te zijn was ik altijd bang dat mijn vrijheid beteugeld zou worden. Mijn meester was heel aardig maar ik had geen vertrouwen in hem. Hij zou me niet vastgebonden hebben, hij zou me toegestaan hebben om vrij rond te zwerven op zijn grote ranch, maar ik zou op zijn gebied zijn en wel of niet gebonden zijn was 'mijn beslissing'. Ik moest helemaal alleen op Zijn ranch lopen en mezelf laten beteugelen. Het was de eerste keer dat er een vrije keuze op mijn pad kwam en dat ik moest kiezen.

Nog nooit eerder had iemand beweerd dat gebondenheid vrijheid, en vrijheid gebondenheid is en ik weet zeker dat alle lezers dit zouden willen benadrukken. Alleen als men er goed over nadent, zal men zich realiseren dat gebondenheid en vrijheid niet in het leven behoren. Het zijn altijd de grillen van het leven waaraan men gebonden is en waar men vrij van is. Alleen een Goeroe of een perfecte Meester heeft de mogelijkheid om je te 'binden' aan zijn Liefde en je tegelijkertijd vrij te laten. Pas dan ben je onder Zijn leiding en Zijn heilzame Liefde. Wanneer je je helemaal aan Hem hebt overgegeven zal Hij in ruil daarvoor voor jou zorgen en alles geven wat je nodig hebt.

Het paard of Ashva is het edelste van alle dieren en is ook het meest elegante dier. De gang van het paard behaagt de geest het meest. Van nature is het paard zeer wild en onhandelbaar of 'chanchala'. Door herhaaldelijk dwingen en training verandert het paard in een gracieus dier. Dit betekent dat zelfs de meest onhandelbare karakters zo kunnen veranderen dat ze een heel vredig tafereel laten zien. Onder de dieren is de transformatie van het paard het meest duidelijk en daarom voel ik dat mijn transformatie net zo wonderbaarlijk en fenomenaal is als die van het paard. Daarom koos ik als mijn pseudoniem – 'White Horse' of 'Shwetashva'. Het verhaal dat volgt is het verhaal van mijn positieve verandering ten aanzien van het bereiken van een status die mij voor altijd gelukkig en tevreden heeft gemaakt.

Shwetashva (White Horse)

Wordt vervolgd.....